

Hra o diagnóze, pri ktorej treba zaostrit' do rozkroku

Eva Andrejčáková | SME | 14.05.2014

Bratislavské divadlo Aréna risklo hru o téme, ktorá vyvoláva úsmevy, pohrdanie aj pohoršenie.

„Plochou latou po vajcách! Toto mohol vymyslieť len Kukura, buzerant jeden.“ Nič iné niektorých nenapadne, keď po meste vidia divadelné plagáty piatich vychytených slovenských hercov bez gatí, tak ako ich od pása dolu Pánboh stvoril. Akurát, akoby dakto oddrapil kus obrázka presne tam, kde to mohlo byť najzaujímavejšie.

Ježišove otázky

Piati mladí muži sa stretávajú, aby sa rozprávali o tom, čo ich najviac trápi. Diagnózou je írsky kľatba. Jeden z nich je kňaz. Pánboh s nami a zlé preč, je to on, kto ponúka pomocnú ruku tým, čo sa nevedia zmieriť s veľkosťou, presnejšie malosťou svojho penisu. Vzácné centimetre mužnosti sa tak stávajú predmetom skupinovej terapie.

Zo zdanlivej až perverznej malichernosti má vraj kopa mužov naozaj traumy. V novinke bratislavského divadla Aréna to sú urastený policajt, športovec, biznismen a panic ježišovského rázu.

Napriek rovnakej starosti s tou jednou prekliatou vecou narážajú často v najväčšom rozhorčení na hranice osobného porozumenia, no pritom jeden druhého nenápadne obohacujú o svoje skúsenosti a pohľady na život.

Či je téma malých, krátkych, tenkých a inak postihnutých penisov tabu, bude pre každého asi osobnou otázkou. Už sama osebe stačí na to, aby čarovala úsmevy na perách, prípadne pohrdanie či pohoršenie. V ďalších plánoch však odhaľuje psychologickú hĺbku rôznych problémov s ľudským výzorom, ktorého nedostatky nie vždy dokáže riešiť lekársky zákrok.

Čo má gule, to sa počíta

Ako sa s tým učiť žiť? Autor americkej konverzačnej komédie dáva téme gule v dobre napísaných dialógoch. Ženská sexualita sa do nich takmer vôbec nedostáva, ale dajme tomu, že také sú pravidlá terapeuta ako rámcujúcej postavy príbehu. Alebo žeby ju muži bez ohľadu na orientáciu naozaj vôbec neriešili?

Na inscenovanie toho veľa netreba – stačí päť stoličiek a malá vysunutá aréna v popredí javiska bez akýchkoľvek symbolických znakov. Zohnať však schopných mladých hercov s odvahou hrať aj o sebe, riešiť maskulinitu na úrovni, kde hrozia posmešky, nie je úplne maličkosť. Tých si režisér vedel vybrať a typovo ich aj vhodne obsadil, čo spočiatku tak vôbec nemuselo vyzerať. Je ťažšie stiahnuť na javisku gate, než hovoriť o svojom pohlaví?

RECENZIA

Každý z hercov napokon zaujal hereckú polohu, v ktorej sa evidentne cítil dobre a zároveň pozdvihol modelové situácie do kompaktného celku. Občas by možno nezaškodilo trošičku ubrať z guráže, no možno konštatovať, že jedna herecká generácia dokáže viditeľne dozrievať.

Jeden (jedna) by nepovedal, koľko krásy možno nájsť v početných nadužívaných synonymách toho slova, ktoré sa – zväčša zamindrákovaným – stále ťažko vyslovuje.